Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΝΟΥΒΕΛΑ

Η Σμυρνιά του καταυλισμού

(Περίληψη προηγουμένου)

Η μητέρα του Αλέξανδρου, η Ιουλία σε μια έξοδο τους ένα βράδυ σε ψαροταβέρνα γνωρίζει την αγαπημένη του γιού της την Φιλιώ. Μεταξύ της Ιουλίας και της Φιλιώς υπήρξε από την αρχή χημεία. Ενέκρινε η Ιουλία την Φιλιώ και μάλιστα ήταν η πρώτη που μίλησε για γάμο.

Η Βασιλική σε μια ιδιαίτερη συνάντηση που είχε με τον Αλέξανδρο του αποκαλύπτει το κρυφό μυστικό της μητέρας του, για τον πρώτο ανεκπλήρωτο και μοναδικό της έρωτα τον νεαρό αλλά φτωχό Μανώλη που δούλευε στην τράπεζα του πατέρα της, και τον οποίο έδιωξε μόλις τους είδε να συνομιλούν, αναγκάζοντας την να παντρευτεί ένα άνδρα επειδή είχε λεφτά.

Ο Αλέξανδρος μετά την αποκάλυψη του μυστικού αποφασίζει να ανακαλύψει που βρίσκεται ο άνθρωπος που τόσο αγάπησε η μητέρα του, αλλά τον απέρριψε η οικογένεια της επειδή ήταν φτωχός. Την υπόθεση την αναθέτει στον δικηγόρο του, ο οποίος του αναφέρει πως είναι δύσκολη δουλειά και χρειάζεται χρόνος.

«Ξόδευσε περισσότερα αλλά συντόμευσε τον χρόνο» ήταν η απάντηση του Αλέξανδρου.

Ας δούμε την συνέχεια της ιστορίας.

Ο Αλέξανδρος μπαίνει σε νέες διαδικασίες μετά τον ορισμό της ημερομηνίας για το άνοιγμα της διαθήκης.

Η διαθήκη είχε γίνει πολλά χρόνια πριν, όταν ο Αλέξανδρος ήταν πολύ μικρός. Συντάχθηκε με βασική υπόδειξη του παππού του, και με τον όρο να μη μπορεί να μεταλλαχθεί.

Ο τραπεζίτης ανάγκασε τον Μιχαήλ Κωστόπουλο, τον σύζυγό της κόρης του, να αφήσει μοναδικό κληρονόμο της περιουσίας - τόσο εκείνη της κόρης του Ιουλίας όσο και εκείνη του γαμπρού του - στον Αλέξανδρο, ο οποίος έφερε και το όνομά του, μη αναφέροντας οτιδήποτε για μελλοντικά παιδιά.

Ο τραπεζίτης γνώριζε πολύ καλά για την σχέση του ανδρογύνου και πως η Ιουλία δεν επρόκειτο να φέρει άλλο παιδί στον κόσμο, αφού ο σύζυγός της αδιαφορούσε πλήρως για αυτήν.

Του αρκούσε το γεγονός ότι ο γαμπρός του κατάθετε ανελλιπώς στην τράπεζα τα κέρδη από την επιχείρηση του στο εργοστάσιο. Θεωρεία του ήταν: «τα λεφτά να επιστρέφουν και πάλι στην τράπεζα». Δεν έδινε σημασία για τις ανθρώπινες σχέσεις.

Μετά τον θάνατο του τραπεζίτη, ο Μιχαήλ Κωστόπουλος απέσυρε ένα μεγάλο ποσό από τις καταθέσεις του και το πέρασε κρυφά στο εξωτερικό σε βρετανική τράπεζα.

Τα τεράστια παράνομα κέρδη από τον κόσμο της νύχτας, στον οποίο κυριαρχούσε, τα μετέφερε με έντεχνο τρόπο στο εξωτερικό.

Είχε παραγγείλει ένα κομψό μπαστούνι, το οποίο ο έμπιστός του, ο Βρασίδας, σκάλισε, αδειάζοντας το εσωτερικό του, έτσι που να χωρούν οι χρυσές λίρες. Αυτές αγοράζονταν φυσικά από την μαύρη αγορά πληρώνοντας ο Μιχαήλ Κωστόπουλος, σε δραχμές το τριπλάσιο της αξίας τους. Όμως δεν υπήρχε πρόβλημα οι δραχμές έπεφταν στα χέρια του κατά χιλιάδες κάθε βράδυ.

Το εργοστάσιο ήταν η κάλυψη και παρόλο που άφηνε ζημιά, ο Μιχαήλ Κωστόπουλος με έντεχνο τρόπο του λογιστή του κατάφερνε να πείσει και την φορολογία, ότι αποκόμιζε κέρδη.

Κατάθετε ένα ποσό στην τράπεζα αφού πλήρωνε τους φόρους του, ενώ το μαύρο χρήμα το μετέτρεπε σε χρυσές αγγλικές λίρες και το μετέφερνε έντεχνα στο Λονδίνο όπου το κατάθετε σε αγγλική τράπεζα.

Φυσικά είχε τους πιστούς συνεργάτες του σε όλα τα κυβερνητικά πόστα, οι οποίοι αμείβονταν πλουσιοπάροχα για την κάλυψη της όλης παράνομης διαδικασίας.

.....

Στο άνοιγμα της διαθήκης παρουσιάστηκε ο Αλέξανδρος και η μητέρα του Ιουλία. Αυτούς κάλεσε ο συμβολαιογράφος παρουσία του δικηγόρου του Αλέξανδρου, και ενός εκπρόσωπου της τράπεζας, οποίος γνώριζε βέβαια μόνο το ποσό το οποίο ήταν στην ελληνική τράπεζα.

Ο συμβολαιογράφος ανοίγοντας την διαθήκη προσκόμισε και το βασικότερο στοιχείο, την πρόσφατη επίσημη δήλωση της τράπεζας της Αγγλίας για το ποσό που είχε καταθέσει ο Μιχαήλ Κωστόπουλος στο Λονδίνο για μια περίοδο 20 περίπου χρόνων, και αυτό έγινε με την υπόδειξη του δικηγόρου ο οποίος γνώριζε, πλήρως τις κινήσεις του πελάτη του.

Η διαθήκη ανέφερε ότι όλη η ακίνητη περιουσία του στην Ελλάδα, δηλαδή, το αρχοντικό και το εργοστάσιο μεταβιβάζετε στον υιό του Αλέξανδρο Κωστόπουλο, καθώς και η ακίνητη περιουσία του, στην Ελλάδα και οποιαδήποτε στο εξωτερικό.

Για την Ιουλία η διαθήκη καθόριζε ένα μεγάλο ποσό ως ετήσιο εισόδημα και τον όρο να παραμείνει εφόρου ζωής στο αρχοντικό.

Στην συνέχεια ο συμβολαιογράφος διάβασε την επίσημη έκθεση της Βρετανικής τράπεζας για το ποσό το οποίο έχει κατατεθεί όλα αυτά τα χρόνια, από τον Μιχαήλ Κωστόπουλο και σύμφωνα και με την δική του υπογραφή ανήκει μετά τον θάνατό του στον νόμιμο κληρονόμο του και τον οποίο κατονομάζει: Αλέξανδρο Κωστόπουλο.

Ο συμβολαιογράφος σηκώθηκε και κρατώντας με το ένα χέρι την έκθεση και το άλλο το μαντήλι του, σκουπίζοντας το καταϊδρωμένο του πρόσωπο διάβασε:

Το συνολικό ποσό το οποίο ανήκει νομίμως πλέον στον κύριο Αλέξανδρο Κωστόπουλο είναι: 12 εκατομμύρια λίρες Βρετανίας δηλαδή στερλίνες!

Η ατμόσφαιρα στο δωμάτιο πάγωσε. Ήταν τεράστιο ποσό για την εποχή.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Εφημερίδα
Ο ΚΟΣΜΟΣ
Τώρα και στο facebook